

Sygn. akt: I C 1319/16 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	p.o. sekr. sądowego Patrycja Zygmuntowicz

po rozpoznaniu w dniu 11 stycznia 2017 r. w Szczytnie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego we W.

przeciwko A. U.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 1319/16

UZASADNIENIE

Powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. wniósł o zasądzenie od pozwanego A. U. kwoty 1.558,31 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że pozwany w dniu 05 kwietnia 2005 r. zawarł z pierwotnym wierzycielem (...) Bank S.A. – umowę bankową o numerze (...), na podstawie której otrzymał określoną w umowie kwotę pieniężną a jednocześnie zobowiązał się do jej zwrotu na warunkach precyzyjnie określonych w umowie. Pozwany następnie nie wykonał zaciągniętego zobowiązania. W dniu 4.02.2016r. powód zawarł umowę cesji, na podstawie której nabył od (...) Bank S.A. wierzytelność wobec pozwanego w kwocie żądanej pozwem. Na wymienioną wierzytelność składa się należność główna w wysokości 588,77 zł oraz skapitalizowane odsetki w wysokości 969,54 zł. Pozwany pomimo wezwania do zapłaty nie uiścił dochodzonej przez powoda kwoty.

Na potwierdzenie zasadności i wysokości swojego roszczenia powód przedłożył umowę sprzedaży wierzytelności, kserokopie wezwania do zapłaty, oraz wyciąg z ksiąg funduszu sekurytyzacyjnego i ewidencji analitycznej.

Pozwany nie złożył odpowiedzi na pozew i nie stawił się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód (...)Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty we W. w dniu 04 lutego 2016 r. zawarł z (...) Bank S.A. umowę sprzedaży pakietu wierzytelności wymienionych w załącznikach do umowy. Wśród

przenoszonych wierzytelności wskazana została wierzytelność wobec pozwanego, na którą składał się kapitał w kwocie 588,77 zł, odsetki w kwocie 946,96 zł oraz koszty w wysokości 71,10 zł.

(dowód: umowa przelewu wierzytelności, k. 9-13, wyciąg z elektronicznego załącznika do cesji, k. 14)

W dniu 25 sierpnia 2016 r. powód sporządził wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego, stwierdzający, że przysługuje mu wierzytelność wobec pozwanego, nabyta od (...) Banku S.A. z tytułu pożyczki nr (...) w tym należność główna w kwocie 588,77 zł i odsetki w kwocie 969,54 zł.

(dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego z dnia 25.08.2016 r., nr S/730/103/PST, k.8)

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 339 § 1 i § 2 k.p.c., jeżeli pozwany nie stawiał się na posiedzenie wyznaczone na rozprawę albo mimo stawienia się nie bierze udziału w rozprawie, sąd wyda wyrok zaoczny. W tym wypadku przyjmuje się za prawdziwe twierdzenie powoda o okolicznościach faktycznych przytoczonych w pozwie lub w pismach procesowych doręczonych pozwanemu przed rozprawą, chyba że budzą one uzasadnione wątpliwości albo zostały przytoczone w celu obejścia prawa.

Powództwo podlega oddaleniu, ponieważ w świetle twierdzeń powoda zachodziła uzasadniona wątpliwość co do tego, że pierwotnemu wierzycielowi przysługiwała wskazana w pozwie wierzytelność względem pozwanego. Powód nie przedstawił precyzyjnych twierdzeń ani dowodów w tym zakresie. Gdyby nawet przyjąć, jak twierdził powód, że pozwany zawarł z (...) Bankiem umowę bankową oznaczoną nr (...), która jak twierdził powód precyzyjnie określała kwotę kredytu i warunki jego zwrotu, to brak jakichkolwiek podstaw do stwierdzenia jaka była treść tej umowy, w tym w jakiej wysokości zobowiązanie zaciągnął pozwany. Nie wynika z twierdzeń powoda nie tylko to jaką kwotę pozwany otrzymał ale również to na jakich warunkach, w jakich terminach a także z jakim oprocentowaniem pozwany był zobowiązany spłacić kredyt. Twierdzenia powoda są na tyle ogólne, że Sąd nie ma podstaw do zweryfikowania wysokości żądania zawartego w pozwie - co istnienia zobowiązania, co do kwoty głównej i naliczonych odsetek. Jeśli powód przytaczając okoliczności faktyczne postanowił odwołać się do umowy bankowej o nr (...) z dnia 5.04.2005 r. a jednocześnie zdecydował się na nieprzedkładanie tejże umowy, to powinien był swoje twierdzenia w zakresie treści umowy przedstawić w taki sposób, by istotna treść umowy znalazła się w tych twierdzeniach.

Stan faktyczny został ustalony w tych warunkach na podstawie dokumentów przedłożonych przez stronę powodową. Dokumentami tymi są umowa sprzedaży wierzytelności oraz wyciąg z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego. Załączone do pozwu kserokopie zawiadomienia wystawione jednostronnie przez wierzyciela na nazwisko pozwanego (a przy tym bez dowodu wysłania ich pozwanemu) nie stanowią dokumentów i nie mają żadnej mocy dowodowej.

W świetle przedłożonych dokumentów powód wykazał jedynie fakt zawarcia umowy przelewu wierzytelności oraz fakt jej zapisania w księgach rachunkowych Funduszu. Nie wykazał natomiast istnienia wierzytelności oraz jej wysokości. Podkreślić należy, iż nabywca wierzytelności nie ma uprzywilejowanej pod względem dowodowym sytuacji aniżeli jej zbywca, na którym bez wątpienia spoczywałby obowiązek udowodnienia istnienia wierzytelności dochodzonej na drodze sądowej w sposób przewidziany w kodeksie postępowania cywilnego.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Po myśli art. 509 § 2 k.c. wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki. Jak stanowi art. 510 § 1 k.c. umowa sprzedaży, darowizny lub inna umowa zobowiązująca do przeniesienia wierzytelności przenosi wierzytelność na nabywcę, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej albo że strony inaczej postanowiły. Zgodnie zaś z treścią art. 511 k.c. jeżeli wierzytelność jest stwierdzona pismem, przelew tej wierzytelności powinien być również stwierdzony pismem.

Przedłożony przez powoda wyciąg z ksiąg rachunkowych Funduszu nie dowodzi istnienia zobowiązania ani jego wysokości albowiem potwierdza on jedynie to, że doszło do zawarcia umowy cesji i zapisania określonej wierzytelności w księgach Funduszu.

Zważyć należy, że nieusprawiedliwione niestawiennictwo pozwanego na rozprawę (jak miało to miejsce w niniejszej sprawie) nie zwalnia Sądu od badania roszczenia powoda pod kątem jego zgodności z prawem. Zgodzić się należy ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z dnia 31 marca 1999 r. (sygn. akt I CKU 176/97, LEX nr 37430), zgodnie z którym przewidziane w art. 339 § 2 k.p.c. domniemanie prawdziwości twierdzeń powoda dotyczy wyłącznie strony faktycznej wyroku i nie obowiązuje w zakresie prawa materialnego. Obowiązkiem sądu rozpoznającego sprawę w warunkach zaoczności jest zawsze rozważenie, czy w świetle przepisów prawa materialnego twierdzenia strony powodowej uzasadniają uwzględnienie żądania.

W tych warunkach powód nie wykazał istnienia wierzytelności a tym samym i skutecznego jej nabycia w drodze cesji. Dlatego na podstawie art. 6 k.c. powództwo zostało oddalone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...);

3. (...).

S., dnia 13 lutego 2017 r.